

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. K., nar. X,
bytem X
proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje,
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.6.2021 č.j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (dále jen správní orgán prvního stupně), ze dne 4. 9. 2020 č.j. X, jímž byl žalobce uznán vinný ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 6.000,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že se žalovaný nevypořádal s navrženým důkazním prostředkem, v rozporu s § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a tím bylo porušeno žalobcovo základní právo podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce tvrdil, že trval na účasti při ústním jednání, kde se chtěl vyjádřit k dané skutečnosti, jelikož nesouhlasí s naměřenou rychlostí, avšak toto právo mu nebylo umožněno, stejně jako mu bylo odepřeno právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům. Dále chtěl být žalobce přítomen také u výsledku svědků, kterým chtěl taktéž klást otázky, a to z důvodu existence několika nesrovnalostí v této věci. To mu nebylo umožněno, a sice na základě nezákonného postupu, resp. zneužití diskreční pravomoci správního orgánu, když vyhodnotil omluvu jako nekvalifikovanou. Dle žalobce tomu tak není, omluva byla podána bezodkladně, a její součástí byla příloha, kterou představovala faktura CA3002020 za zaplacenou dovolenou, tzn. omluva byla podle žalobce důvodná i podložená důkazem, přičemž správní orgán je povinen v souladu se zákonem o přestupcích zkoumat a hodnotit důležitost důvodu v souvislosti s podloženým důkazem, což v tomto případě neučinil. Ačkoli omluva byla včasná, důvodná a podložená, mohl mít správní orgán v nejzazším případě pochybnosti, zda-li je omluva náležitá nebo je-li podkladem omluvy důležitý důvod, tj. správní orgán nedokázal tyto skutečnosti vyvrátit ve svém rozhodnutí, tím spíše odvolací správní orgán větou „Odvolacímu správnímu orgánu se omluva odvolatele jeví jako účelová.“ dokazuje, že zde existují jisté pochybnosti výše popsané. V takovém případě, na základě principu presumpce neviny, a z něj vyplývající zásady rozhodovat v pochybnostech ve prospěch obviněného z přestupku, by správní orgán měl podle žalobce vzít takové pochybnosti v úvahu (srov. rozsudek NSS č. j. 7 as 9/2009-66, dostupný na www.nssoud.cz). Vzhledem ke zdravotnímu stavu žalobce v minulosti, není nic mimořádného, že je často odkázán na lékařskou pomoc. Dovolená v intervalu Ix ročně, nadto podložená fakturami, není skutečnost, která by automaticky bez dalšího měla být posuzována jako obstrukční chování. Dále k tvrzení žalovaného, že žalobce mohl se správním orgánem dojednat i jiný termín, je na místě odkázat na rozsudek č. j. NSS 61 A 11/2017-51, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož s ohledem na typ řízení o přestupku, které není návrhovým řízením, nýbrž je řízením zahajovaným z moci úřední, nelze takový postup po obviněném z přestupku požadovat a absenci takového postupu mu přičítat k tíži.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že byl řádně zjištěn skutkový stav vyplývající zejména z dokumentů Policie ČR (tj. oznámení přestupku, oznámení přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti ručně vyplněné zasahujícími policisty, úřední záznam zasahujícího policisty, výstup z rychloměru Ramer 10C nazvaný záznam přestupku, na kterém je zachyceno vozidlo zn. BMW s čitelnou registrační značkou se zaznamenanou rychlostí 153 km/h) a dalších dokumentů založených ve správním spisu (zejména předvolání k ústnímu jednání ze dnů 24. 5. 2019, 22. 7. 2019, 22. 8. 2019, 13. 9. 2019, 2. 6. 2020 a 2. 7. 2020, jakož i omluvy žalobce k těmto jednáním). Odkaz odvolatele na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, č.j. 61 A 11/2017-51 této kauze podle žalovaného nepřiléhá, neboť omluvy žalobce z ústního jednání, s ohledem na jeho zdravotní stav, byly správním orgánem I. stupně akceptovány. Na předvolání k ústnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

jednání a seznámení se spisem ze dne 2. 7. 2020, kdy se ústní jednání mělo konat dne 28. 7. 2020, žalobce reagoval omluvou doručenou správnímu orgánu I. stupně dne 24. 7. 2020 s tím, v době od 27. 7. 2020 do 17. 8. 2020 je na zahraniční dovolené, aniž by tuto skutečnost doložil. Proto správní orgán provedl dne 28. 7. 2020 ústní jednání v nepřítomnosti obviněného. Fakturu o úhradě zahraniční dovolené žalobce přiložil až k odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 9. 2020. Taková omluva zahraniční dovolené nemůže být v žádném případě akceptována jako dostatečně závažný důvod. Žalovaný na námitky přednesené v odvolání řádně reagoval, a tudíž se zcela odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

4. V replice žalobce zopakoval, že má za to, že jeho omluva z jednání byla úplná, a ne že chyběla faktura za zaplacenou dovolenou. Faktura byla součástí včas podané omluvy z jednání. Na toto tvrzení má žalobce svědka, který doklad podával. Podle žalobce je možné, že došlo k pochybení ze strany podatelny Magistrátu města Karlovy vary.
5. Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti: V daném případě správní orgán I. stupně předvolával žalobce k ústnímu jednání ve věci několikrát a žalobce se opakovaně z jednání omlouval. Omluvu z jednání nařízeného na den 17. 6. 2019 doložil kopií rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Omluvu z jednání nařízeného na 28. 8. 2019 doložil žalobce objednávkou dovolené. Omluvu z jednání nařízeného na den 11. 9. 2019 odvolatele i dokládal žalobce e-mailovou zprávou, že dne 9. 9. 2019 byl zraněn, kdy dne 10. 9. 2019 navštívil lékaře a další den jde na další ošetření; v příloze zasílá potvrzení lékaře ze dne 10. 9. 2019. Další termín jednání byl stanoven na den 7. 10. 2019. Dne 7. 10. 2019 obdržel správní orgán I. stupně e-mailovou zprávu, resp. omluvu z jednání nařízeného na den 7. 10. 2019 ze zdravotních důvodů, což dokládal lékařskou zprávou MUDr. A. D. ze dne 4. 10. 2019. Správnímu orgánu došla omluva po bezprostředně po provedení výslechu zasahujícího policisty M. H. a po provedeném jednání bez přítomnosti žalobce. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 9. 10. 2019 o přestupku zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu projednání.
6. Správní orgán znovu žalobce předvolal k jednání na den 24. 6. 2020, z něhož se žalobce omluvil dne 15. 6. 2020 ze zdravotních důvodů, což doložil zprávou MUDr. A. D.
7. V podání ze dne 2. 7. 2020 správní orgán prvního stupně znovu předvolal žalobce k jednání na 28. 7. 2021 v 10 hod s poučením, že v rámci projednání věci bude žalobci umožněno v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Současně byl žalobce poučen podle § 80 odst. 4 zákon o přestupcích o tom, že lze ústní jednání bez přítomnosti obviněného provést tehdy, pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu. Žalobce byl také podle § 59 správního řádu poučen o tom, že nemůže-li se předvolaný dostavit ze závažných důvodů, je povinen se s uvedením důvodů správnímu orgánu bezodkladně omluvit. Toto předvolání žalobce převzal osobně dne 20. 7. 2020.
8. Nato žalobce doručil dne 24. 7. 2020 správnímu orgánu prvního stupně omluvu z jednání z důvodu dovolené mimo ČR od 27. 7. 2020 do 17. 8. 2020. Omluva byla podána osobně a neobsahovala žádné přílohy, jak vyplývá z razítka na listině opatřené správním orgánem prvního stupně.
9. Správní orgán I. stupně provedl dne 28. 7. 2020 ústní jednání v nepřítomnosti obviněného.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

10. Dne 4. 9. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným z přestupku, kterého se dopustil tím, že dne 22. 1. 2019 v 19:31 hod na pozemní komunikaci č. I/6 cca 800 m před křižovatkou na obec Žalmanov, ve směru jízdy na Karlovy Vary, řídil osobní vozidlo BMW RZ X a v úseku s max. dovolenou rychlostí 90 km/h mu byla radarovým rychloměrem RAMER 10C naměřena rychlost po odečtení odchylky 148/ km/h.
11. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán prvního stupně zkonstatoval, že žalobce omluvu z jednání dne 28. 7. 2020 nedoložil žádnou objednávkou či poukazem, že odjíždí skutečně na dovolenou mimo ČR, pouze sdělil, že tomu tak je. Správní orgán proto omluvu nepřijal, neboť nebyla náležitá. Správní orgán dále dospěl k závěru o účelovosti omluv, jejichž účel byl pouze taktický. Koncentrace náhlých zdravotních krátkodobých indispozic vždy před jednáním tvoří podle správního orgánu řetězec, že omluvy posuzuje správní orgán jen jako taktizování k dosažení zániku odpovědnosti za přestupek. Podle správního orgánu je s podivem, že žalobce nebyl schopen dostavit se k jednání, ale byl schopen jet z Karlových Varů na Urologickou ambulanci k MUDr. D. do Sokolova na vyšetření. Podle správního orgánu opakované omluvy krátce před jednáním z důvodu zdravotní indispozice svědčí o obstrukčních snahách či záměru působit průtahy v řízení s cílem dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku.
12. Správní orgán dále ve věci samé měl za prokázané, že žalobce se dopustil výše popsaného přestupku, což vyplývá z dokumentace pořízené Policií ČR, kde je zejména zachycena příslušná RZ, součástí spisu je platný ověřovací list použitého radarového rychloměru. Správní orgán vycházel i z oznámení přestupku a z úředního záznamu policisty, z pořízené fotodokumentace a z výpovědi svědka H.. Žalobce byl navíc na místě samém ztotožněn policií na základě jím předložených dokladů.
13. K odvolání žalobce předložil fakturu č. CA3002020 ze dne 14. 7. 2020 vystavenou společností El Paso s.r.o., Štúrovo, za ubytování od 27. 7. do 17. 8. 2020 s tím, že omluva z jednání byla doručena s touto fakturou osobně jeho synem M. K..
14. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že věc byla správním orgánem I. stupně správně zjištěna a posouzena a napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Svůj názor opřel odvolací správní orgán o spisovou dokumentaci vedenou u správního orgánu I. stupně pod sp. zn. X, která obsahuje zejména: dokumentaci Policie ČR, jejíž součástí je oznámení přestupku, oznámení přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti ručně vyplněné zasahujícími policisty, úřední záznam zasahujícího policisty
doplněný
výstupem z radarového rychloměru Ramer 10C, na němž je zachyceno vozidlo zn. BMW s čitelnou registrační značkou a se zaznamenanou rychlostí 153 km.h⁻¹, ověřovací list rychloměru Ramer 10C č. 24.0/18 splatným ověřením; výpis z evidenční karty osoby K. M.; předvolání k ústnímu jednání ze dnů 24. 5. 2019, 22. 7. 2019, 22. 8. 2019, 13. 9. 2019, 24. 6. 2020 a 28. 7. 2020; protokol o výpovědi svědka (zasahujícího policisty) ze dne 7. 10. 2019; protokol o ústním jednání v nepřítomnosti obviněného ze dne 28. 7. 2020.
15. Podle žalovaného nelze souhlasit s tvrzením odvolatele, že mu bylo odepráno právo navrhopat a předkládat důkazy, neboť ve správním spisu jsou založena předvolání k ústním jednáním,
kdy
tato obsahují poučení, že účastník řízení má právo vyjádřit své stanovisko, má právo zvolit

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

si zmocněnce a před vydáním rozhodnutí má možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Ze spisového materiálu je zřejmé, že odvolatel byl v roce 2019 čtyřikrát řádně předvolán

k ústnímu jednání, přičemž vždy zaslal správnímu orgánu I. stupně písemnou omluvu z jednání, ať už ze zdravotních důvodů či z důvodu zahraniční dovolené. Po celou dobu před nařízeným jednáním odvolatel správní orgán I. stupně nekontaktoval, že by měl tak vážné zdravotní problémy, které by mu neumožnily zúčastnit se nařízeného jednání; mohl se správním orgánem dojednat i jiný termín.

16. Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že v předvolání na 28. 7. 2020 byl žalobce řádně poučen o náležitostech omluvy, kde bylo vysvětleno, že součástí omluvy musí být doložení důležitého důvodu neúčasti na ústním jednání. Nestačí obecný odkaz na pracovní zaneprázdněnost či soukromé záležitosti. Odvolací správní orgán neshledal, že by na straně odvolatele existovaly objektivní překážky, které by mu bránily v účasti při ústním jednání. Protože se odvolatel k ústnímu jednání nedostavil, bylo zcela na místě, že správní orgán I. stupně věc dne 28. 7. 2020 projednal v jeho nepřítomnosti. V této souvislosti je třeba odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 97/2015-27, ze dne 9. 7. 2015, kde je mimo jiné konstatováno: „*Nadto však musí být omluva dle judikatury Nejvyššího správního soudu též opřena o důležitý důvod a uváděný důvod musí být prokázán, přičemž odpovědnost za předložení přesvědčivých důkazů leží primárně na obviněném (srov. rozsudek č. j. 6 As 215/2014-25 citovaný výše ve vyjádření žalovaného). Požadovat po správním orgánu, aby sám aktivně pátral po tom, zda důvod zaslané omluvy je skutečně důležitý, lze jen ve výjimečných případech. Tak tomu může být např. tehdy, jestliže obviněný nejevil dosud v řízení žádné známky obstrukčního chování, omluví se z jednání neodkladně a navzdory předložení důkazů potvrzujících důvod omluvy přetrvávají na straně správního orgánu určité dílčí pochybnosti o vážnosti tohoto důvodu (jako tomu bylo v rozsudku č. j. 7 As 124/2013-25, na který se odvolával stěžovatel)*“. Žalovanému se omluva odvolatele jeví jako účelová s cílem dosažení prekluzivní lhůty a zbavení se odpovědnosti za přestupek. Neúčasti odvolatele na ústním jednání se odvolatel připravil o možnost uplatnit část svých procesních práv.
17. Podle žalovaného žalobci taktéž byla vždy dána možnost, že v rámci projednávané věci bude moci nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Žalobce této možnosti nevyužil, přičemž i v posledním případě ohledně nařízeného jednání na den 28. 7. 2020 pouze spoléhal na to, že správní orgán I. stupně přijme jeho vyjádření, že je na dovolené mimo ČR. V předvolání byl odvolatel poučen též o tom, že si může zvolit zmocněnce, kdy i tato zplnomocněná osoba by pak měla též možnost nahlédnout do spisu, případně být přítomna při ústním jednání. Odvolatel ani této možnosti nevyužil, zvláště pak když věděl, že bude na dovolené mimo ČR. Navzdory nabízeným možnostem odvolatel i v novém projednání přestupku postupoval dle stejného scénáře, tj. z ústního jednání se omlouval ze zdravotních důvodů a poté z důvodu dovolené mimo ČR. Žalovaný považuje přístup odvolatele k projednávanému přestupku za zcela nevěrohodný.
18. Žalovaný měl také za prokázané, že se žalobce dopustil protiprávního jednání, které mu je kladeno za vinu. Ze spisového materiálu lze považovat za prokázané, že zasahující policisté měli vozidlo zn. BMW neustále v dohledu, přičemž na místě kontroly byl pan K., jak je

shora zmíněno, ztotožněn dle občanského a řidičského průkazu. Ze záznamu o přestupku, tedy výstupu z radarového rychloměru Ramer 10C, je zcela zřejmé, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec došlo.

19. K odvolatelem namítané rychlosti, že tato nebyla taková, jak udává policie, žalovaný uvedl, že ve správním spisu je založen ověřovací list rychloměru Ramer 10C č. 240/18, kdy rychloměr měl platné ověření a na snímku záznamu o přestupku pořízeného měřicím zařízením není nic, co by zavdávalo příčinu k pochybám o správnosti měření. Pokud měření proběhne správně a interní testy korektně, jsou do snímku doplňovány povinné údaje a snímek je definitivně uložen do paměti počítače. Pokud by došlo k nesprávnému měření, snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení.
20. O žalobě rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
21. Žalobu soud neshledal důvodnou.
22. Soud je vázán žalobními body uvedenými v žalobě. Hlavní žalobní bod spočívá v námitce porušení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a zejména v porušení § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích, podle něhož ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
23. Dle názoru soudu omluvu žalobce z jednání nařízeného na den 28. 7. 2020 nelze považovat za náležitou, neboť nebyla náležitým způsobem včas, tj. bezodkladně také doložena. Žalobce sice v odvolání a v replice tvrdil, že omluva byla již 24. 7. 2020 doložena příslušnou fakturou, nicméně toto tvrzení je vyvráceno obsahem správního spisu. Jak již bylo výše uvedeno, omluva doručená dne 24. 7. 2020 správnímu orgánu prvního stupně neobsahovala dle podacího razítka žádnou přílohu. Pokud žalobce tvrdí, že jeho syn podával omluvu osobně s přílohovou fakturou, musela by být tato skutečnost na podacím razítku zohledněna. Podací razítko je vyplňováno před osobou, která podání osobně činí. Za této situace považuje soud tvrzení žalobce o tom, že podání ze dne 24. 7. 2020 obsahovalo jako přílohu fakturu, za zcela nevěrohodné a za vyvrácené obsahem spisu.
24. Současně je z výše shrnutého obsahu správního spisu zřejmé, že žalobce byl v předvolání k jednání vždy řádně poučen o tom, že pokud se z jednání včas a náležitým způsobem neomluví, bude věc projednána v jeho nepřítomnosti. Správně byl žalobce poučen i o tom, že možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a navrhnout jejich doplnění bude mít žalobce v rámci provedeného jednání. V postupu správního orgánu tak soud neshledal žádné pochybení, nedošlo k porušení práva na spravedlivé projednání věci v přítomnosti osoby obviněné z přestupku.
25. Soud nehledal ani napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť z výše shrnutého odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů jednoznačně vyplývá, že se omluvou žalobce zabývaly a dostatečně podrobně a srozumitelně zdůvodnily, proč ji nepovažují za náležitou.
26. Postup podle zásady in dubio pro reo nebyl v dané věci namístě, neboť o tom, že bylo možné provést jednání v nepřítomnosti žalobce, nevznikly žádné důvodné pochybnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

Formulace, na kterou poukazuje žalobce, tj. že odvolacímu správnímu orgánu se omluva odvolatele jeví jako účelová, není v kontextu celého odůvodnění napadeného rozhodnutí rozhodujícím hodnotícím kritériem nedostatečnosti omluvy z jednání dne 28. 7. 2020. Podstatné je, že pro toto jednání byly splněny zákonné podmínky, tj. zejména že omluva z jednání nebyla náležitým způsobem doložena.

27. Žalobci je nutno přisvědčit v tom, že není pro posouzení věci rozhodující ani tvrzení správního orgánu, že žalobce mohl se správním orgánem dojednat i jiný termín. Žalobce správně odkázal na rozsudek NSS č. j. 61 A 11/2017-51, podle něhož s ohledem na typ řízení o přestupku, které není návrhovým řízením, nýbrž je řízením zahajovaným z moci úřední, nelze takový postup po obviněném z přestupku požadovat a absenci takového postupu mu přičítat k tíži. Nicméně nečinnost žalobce v tomto směru v daném řízení nebyla žalobci nijak přičítána k tíži. Správní orgán pouze postupoval podle § 59 správního řádu ve spojení s § 80 odst. 4 zákona o přestupcích a v souladu s těmito ustanoveními provedl jednání bez přítomnosti žalobce.
28. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl (výrok č. I. rozsudku)
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (výrok č. II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. září 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.